Bunun üzerine annesi ona öğütler verir. Bu öğütler doğrultusunda Ninab'da büyük bir şölen kurulur ve şölene Kazallu'nun koruyucu tanrısı Numuşda, karısı ve kızı ile birlikte katılır. Bu şölen sırasında Martu'nun yaptığı kahramanca gösteriler –bu bölümü içeren pasaj kısmen kırıktır ve büyük bölümü anlaşılmamaktadır– Kazallu'lu Numuşda'nın hoşuna gider. Ödül olarak Martu'ya gümüş ve lacivert taş verir; ama Martu kabul etmez; ödül olarak Numuşda'nın kızının elini ister. Numuşda sevinerek kabul eder; kızı da razı olur, buna karşın yakın akrabalarından birisi Martu'yu kaba bir barbar olarak gösterip, kızın gözünde onu küçük düşürmeye çalışır:

"Çiğ et yer o,
Hayatında bir evi olmamıştır,
Öldüğünde gömülmeyecek,
Ey ...nim, niye Martu'yla evleniyorsun?"

Numuşda'nın kızı bu tartışmaya basitçe şöyle karşılık verir: "Martu ile evleneceğim ben," ve şiir biter.

İNANNA ÇİFTÇİYİ YEĞLER[x]

"İnanna Çiftçiyi Yeğler" diye adlandırdığım bu tarımsal mit[90] Habil-Kabil motifinin bir başka örneğidir. Şiirimizde dört karakter var: her yerde hazır ve nazır görünen İnanna; kardeşi güneş-tanrısı Utu; çoban-tanrı Dumuzi; çiftçi-tanrı Enkimdu. Öykü şöyledir; İnanna bir eş seçmek üzeredir. Kardeşi Utu, çoban-tanrı Dumuzi ile evlenmesi için ısrar eder, ama o çiftçi-

tanrı Enkimdu'yu yeğler. Bunun üzerine Dumuzi ortaya çıkar ve İnanna'nın neden çiftçiyi yeğlediğini öğrenmek ister; Dumuzi, çiftçinin sahip olduğundan fazlasına sahiptir. İnanna ona yanıt vermez, ama sakin, sakıngan bir tip gibi görünen çiftçi Enkimdu, kavgacı Dumuzi'yi yatıştırmaya çalışır. Dumuzi, çiftçi ona her türden armağanlar –burada metnin anlamının tam olarak çözülemediği belirtilmelidir– hatta İnanna'yı bile vereceğine söz verene değin bir türlü sakinleşmez.

Şiirin okunabilen kısmı güneş-tanrısı Utu'nun kızkardeşi İnanna'ya verdiği bir söylevle başlar:

"Ey kardeşim, çobanın her şeyi var,
Ey bakire İnanna, niye kabul etmiyorsun?
Yağı iyidir, hurma-şarabı iyidir,
Çobanın elinin dokunduğu her şey parlar,
Ey İnanna, her şeyi olan Dumuzi ...,
Mücevherler ve değerli taşlarla *dolu*, niye kabul etmiyorsun?
İyi yağını seninle yiyecek,
Kralın *koruyucusu*, niye kabul etmiyorsun?"

Ancak İnanna reddeder:

Her şeyi olan çobanla evlenmeyeceğim,
Yeni ...de *yürümeyeceğim*,
Yeni ...de *dua okumayacağım*,
Ben, bakire, çiftçiyle evleneceğim,
Bitkileri bol yetiştiren çiftçi,
Tahılı bol yetiştiren çiftçiyle."

Bunu izleyen, İnanna'nın seçim nedenlerini sıraladığı yirmi kadar dize kırıktır. Sonra çoban-tanrı Dumuzi gelip onun seçimine karşı çıkar – karmaşık biçimde etkin cümle örüntüsü ile özellikle dikkat çekici bir pasajdır bu:

Çiftçinin benden fazla, çiftçinin benden fazla,
Çiftçinin benden fazla nesi var?
O bana kara giysisini verirse, ben de ona, çiftçiye, kara koyunumu veririm,
O bana ak giysisini verirse, ben de ona, çiftçiye, ak koyunumu veririm,
O bana ilk hurma-şarabını ikram ederse, ben de ona, çiftçiye, *sarı* sütümü ikram ederim,
O bana iyi hurma-şarabını ikram ederse, ben de ona, çiftçiye, *kisim*-sütümü ikram ederim,
O bana 'yürek-buran' hurma-şarabından ikram ederse, ben de ona, çiftçiye, *köpüklü* sütümden ikram ederim,
O bana *sulu* hurma-şarabından ikram ederse, ben de ona, çiftçiye, *bitki*-sütümden ikram ederim,
O bana iyi yemeklerini verirse, ben de ona, çiftçiye, *nitirda*-sütümü veririm,
O bana iyi ekmeğini verirse, ben de ona, çiftçiye, *bal*-peynirimi veririm,
O bana küçük fasulyelerini verirse, ben de ona küçük peynirlerimi veririm;
Yiyebildiğinden çok, içebildiğinden çok,
Daha çok yağ ikram ederim ona, daha çok süt ikram ederim ona;
Benden fazla, çiftçinin benden fazla nesi var?"

Bundan sonraki dört dizenin anlamı açık değil; sonra Enkimdu'nun yatıştırma çabası gelir:

Sen, ey çoban, niye kavga çıkarırsın?
Ey çoban, Dumuzi, niye kavga çıkarırsın?
Benimle kendini, ey çoban, benimle kendini niye karşılaştırırsın?
Koyunların toprağın otunu yesin,
Çayırlarımda koyunların *otlasın*,
Zabalam'ın tarlalarında tahılları yesinler,
Bütün sürülerin Unun ırmağımın suyunu içsin."

Ama çoban istifini bozmaz:

Benim, çobanın düğününe, ey çiftçi, dostum olarak gelme,
Ey çiftçi, Enkimdu, dost olarak, ey çiftçi gelme."

Bunun üzerine çiftçi ona her türden armağanlar teklif eder:

Buğday getireceğim sana, fasulye getireceğim,
... fasulyesi getireceğim sana,
Bakire İnanna'yı *(ve) hoşuna giden her şeyi*,
Bakire İnanna'yı ... getireceğim sana."

Şiir böylece, görünüşte çoban-tanrı Dumuzi'nin çiftçi-tanrı Enkimdu'yu alt etmesiyle sona erer.